

ledes at der ikke kan være nogen Tvivl om, at det virkelig er vedkommende Forbryder, der er henrettet, og at han er bleven henrettet, og det er jo bekendt, at hvor der har været den saakaldte hemmelige Henrettelse, eller hvor en saadan er almindelig, er der ofte gaaet Rygter blandt Befolkningen om, at Vedkommende ikke er henrettet, at han havde bestuttet sine Vogtere, og at han var paa fri Fod og Lignende. Det har endog saa engang havt en stor politisk Betydning, at man mente, at Autoriteterne havde spillet under Dække med en Forbryder, saa at han fik Leilighed til selv at tage sig af Dage i Fængslet istedetfor at blive ført paa Skafottet. Det var Hertug Choiseul de Praslin, som i 1847 uden Tvivl vilde være bleven dødsdømt, men fik Leilighed til at aflive sig, og det blev netop udtalt, at den store Ophidselse, som herskede i Folket dengang, og som bevirkede den Revolution, der kostede Louis Philip Tronen, var i ikke ringe Grad paavirket af denne Begivenhed.

Jeg skal iøvrigt kun gjøre nogle faa Bemærkninger til nogle af Lovforslagets Bestemmelser, idet jeg holder mig udelukkende til Spørgsmaalet om den fulde Offentlighed eller den Maade, som her er foreslaaet. Jeg vilde ønske, at man fra den svenske Lov af August 1877 vilde laane en Bestemmelse, som forekommer mig at være human, og som det, der foregik i forrige Maaned paa Sølvbjergshøi, ogsaa giver Anledning til at fremdrage, det er, at Dødsdommen oplæses paa Retterstedet inden den Dødsdømtes Ankomst dertil. Jeg tror, at det er en Barmhertighedsgerning at gjøre den Tid, den Dødsdømte skal opholde sig paa Retterstedet, saa kort som muligt. Naar Dødsdommen oplæses før hans Ankomst, hvorved han tillige fritages for at høre derpaa, hvad han jo har gjort een Gang, vil den sørgelige Handling kunne indskrænkes ikke saa lidt. Ogsaa i en anden Henseende tror jeg, at en Indskrænkning af Tiden kan finde Sted, nemlig naar man forandrede den, saavidt jeg veed, meget gamle Lovbestemmelser, ifølge hvilken Præsten skal paa selve Retterstedet stille Spørgsmaal til den Dødsdømte. Jeg mener, at der for at faae disse Bestemmelser ophævede skulde i dette Lovforslag indsættes en Bestemmelse om, at den Forberedelse til Døden, som maatte finde Sted af vedkommende Geistlige eller Andre, skulde være affluttet, inden den Dødsdømte naaede Retterstedet, medmindre den Dødsdømte selv skulde forlange Andet. Det er dernæst omtalt, hvilke Personer der skulle være tilstede, og hvilke der kunne være tilstede. Jeg tror, det er meget vigtigt, at der øves en virksom Kontrol fra Almenhedens

Side, og idet jeg yder Pressen min Anerkendelse for, at den har bidraget til at faae Lys om den Henrettelse, der fandt Sted i forrige Maaned, kunde jeg meget ønske, at der ikke alene skal kunne tilstedes Pressens Repræsentanter Udgang til Retterstedet, men at de indenfor visse Grændser skulle have Ret til at være tilstede. Udgang til at overvære Henrettelse skal ifølge Lovforslaget staa aaben blandt Andet for vedkommende Geistlige. Her mener jeg, at det burde indskydes, at der ogsaa er andre Personer, som bør have Ret til at være tilstede, saa at det ikke skulde gjøres afhængigt af Politivirigheden, nemlig enkelte af den Dødsdømtes nærmeste, jeg vil ikke sige Slægtninge, men Paarørende i videre Forstand. Jeg tror, det vilde være godt, om det stod i Lovforslaget, selv om det skulde overlades Virigheden at tillade det; thi naar det staaar der, bliver det snarere tilladt. En saadan Bestemmelse findes i den engelske Lov af 1868. Der var et Uendlingsforslag i Parlamentet om, at det skulde udgaa, imen den vedkommende Minister holdt paa, at det skulde staa der, og det af den Grund, at der snarere vilde blive taget Hensyn til Begjæringen derom af den Vedkommende, der skulde give Tilladelsen, naar det udtrykkelig var nævnt. Ogsaa af anden Grund kan det have sin Betydning, nemlig den, at det vil bidrage i høi Grad til at modvirke, at der muligvis senere kommer Rygter ud blandt Publikum om, at det ikke er den Dødsdømte, der er bleven henrettet, naar der har været Paarørende tilstede, som have kjendt og gjenkjendt den Dødsdømte. Det var en af de Grunde, som gjorde, at disse Ord blev staaende i det engelske Lovforslag. Der er et Udtryk i Lovforslaget om, at tolv vozne Mænd skulle have Udgang til at overvære Henrettelsen. Jeg kunde ønske, at der istedetfor vozne Mænd kom til at staa Vidner, for derved at pege udtrykkelig paa, hvad det er, disse Personer skulle. De skulle være Vidner, skulle paa en vis Maade træde frem paa Almenhedens Begne. Men et andet Spørgsmaal er, om Udgangen kun skal staa aaben for saadanne Vidner, eller om de ligefrem skulle være bestiftede. Jeg tror, der er større Betyggelse overfor Befolkningen, og at den halvt offentlige Karakter vil træde mere frem, naar de ligefrem blive bestiftede og altsaa stillede paa lignende Maade som de, der af Justitsministeren faae Befaling til at være tilstede. Hvem de iøvrigt skulle være, maa vist foreløbig være et aabent Spørgsmaal. I Sverige havde man meget imod, at den nærmeste Befolkning, Byraadet, eller hvad man nu vilde kalde det her, ligefrem skuld